

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 3 вересня 2009 року • № 128 (2227) • Ціна вільна

ЧАС ЗБИРАТИ ВРОЖАЙ

Напередодні відбіркових матчів ЧС-2010 проти збірних Андорри (5 вересня, Київ) і Білорусі (9 вересня, Мінськ) Олексій Михайличенко провів традиційну прес-конференцію.

ПРО ДВОХ НОВАЧКІВ

Уже осінь. Настала пора збору врожаю. Від того, чи зможемо ми зібрати максимальний урожай у чотирьох матчах, які залишилося зіграти, залежатиме доля головного завдання на груповий турнір. Як ви знаєте, на цей збір викликано 22 футболісти. Серед них є два новачки — Кобин і Ярмоленко. Напевно, ні у кого немає сумнівів, що своєю грою вони заслужили право отримати запрошення в національну збірну.

ПРО ПРОБЛЕМИ ПСИХОЛОГІЇ

Природно, ми розберемо гру нашого майбутнього суперника — збірної Андорри й намагатимемося вирішити психологічні проблеми, які стоять перед командою. Якщо вони стоять перед гравцями, то вони стоять і перед командою. Ми усвідомлюємо, що причина поганої гри в матчі з турками й поразки в цьому поєдинку полягає в питанні психології, а не тому, що команда була не готова до гри. І це призвело до грубих тактичних помилок.

Що ж до двох майбутніх матчів, то немає сенсу говорити про цикл з двох поєдинків. Говоритимемо про кожну конкретну гру окремо. Якщо ми намагатимемося перестрибнути через матч з Андоррою і думати про зустріч з білорусами, то ризикуємо отримати проблеми вже в поєдинку з першим суперником. Щоб цього не сталося, завдання потрібно вирішувати послідовно.

Всі хлопці, викликані на збір, прибули в розташування команди. Радує, що ні в кого немає травм, пошкоджень, зате у всіх наявне величезне бажання працювати. Збір проходитиме за звичайною чотириденною програмою, яку ми постараємося виконати. Головне — психологічно підготувати команду до цих двох важливих поєдинків, оскільки останнім часом відбулося відразу кілька неординарних подій. Тут і трансфер до «Барселони» Чигринського, і повернення в «Динамо» Шевченка, і програний «Шахтарем» матч за Суперкубок УЄФА. Але всі ці клубні проблеми і події зараз обов'язково потрібно відсунути на другий план і на якийсь час про них забути. Інакше буде дуже важко продуктивно підготуватися до майбутніх матчів за збірну.

ПРО ПОВЕРНЕННЯ ШЕВЧЕНКА ДО «ДИНАМО»

Повернення Шевченка в «Динамо» вдалося. Він вийшов грати з величезним бажанням. Так, в деяких моментах, можливо, ще не до кінця відчував своїх партнерів. Але це нормально — він потрапив в абсолютно новий для нього колектив, за винятком гравців збірної України. Було помітно, що Андрій дуже хотів відзначитися в цьому матчі. Він у підсумку й відзначився — і своєю активністю, і забитим м'ячем. Мені хотілося б, щоб до Шевченка знову повернувся той кураж та ігрова практика, які йому дуже-дуже потрібні для того, щоб і в київському «Динамо», і в збірній України приносити максимальну користь, максимально себе проявити.

ПРО НИНІШНІЙ СТАН БІЛОРУСІ

На даний момент маю лише усну інформацію про поєдинок Білорусь — Хорватія. Не знаю, як в цілому виглядає зараз збірна Білорусі, адже в команди після поєдинку з хорватами був цілий місяць на підготовку. Але, звичайно, я знаю потенціал нашого суперника. Білоруська збірна небезпідставно заявляла про свої претензії на вихід з групи. Сподіваюся, майбутній матч в Загребі зі збірною Хорватії підтвердить мої слова. В цілому ж, до матчу зі збірною Білорусі ми почнемо готуватися тільки після гри з Андоррою.

ПРО ТЕ, ЯК ПОДІЛИЛИ ЯРМОЛЕНКА

Думаю, що це питання потрібно ставити самому Ярмоленку. В мене була з ним розмова. Іноді легше вийти на якийсь рівень, ніж утриматися на ньому. Я буду дуже радий, якщо в кожній грі Ярмоленко доводитиме свої претензії на місце в числі кандидатів до національної команди. Все-таки конкуренція в «Динамо» досить висока. Якщо він і надалі виглядатиме так само гідно, як зараз, то, звичайно ж, залучатиметься в збірну. Ну а з Павлом Яковенком в цьому плані в нас не було жодних проблем. Ми поговорили про це, і він нормально сприйняв моє бажання спробувати Ярмоленка в національній команді. Думаю, що так і повинно бути.

ПРО КАЛИНИЧЕНКА

На мій погляд, в останніх матчах збірної ми не отримали від гри Калиниченка очікуваного ефекту. В нього не все виходило в цілому ряду поєдинків. У тому числі й у грі з Туреччиною. Нарешті, і в матчах за «Дніпро» Максим не виглядав настільки впевнено, наскільки нам би хотілося. Тому ми вирішили не викликати його на цей збір. Але це не означає, що він перестав бути кандидатом в національну команду. Якщо не помиляюся, нещодавно Калиниченко також не потрапляв до збірної впродовж окремого періоду часу через те, що не показував гри, якої від нього чекали. Я сподіваюся, що цього разу подібний період буде в Максима нетривалим, і він швидко відновить свої кондиції. Ми, як і раніше, на нього розраховуємо.

ПРО ТАНДЕМ МИЛЕВСЬКИЙ — ШЕВЧЕНКО

У моєму уявленні немає такого поняття, як ідеальна пара форвардів. Так, є основні виконавці команди. Але я б хотів, щоб форварди обиралися під кожен конкретний матч, під кожну конкретну тактику. В нас є різнопланові нападники, і цей набір дозволяє приймати оптимальне рішення на черговий поєдинок, виходячи з тактики.

Що ж до повернення Шевченка в «Динамо», то це, безумовно, піде йому на користь. Мені здається, що з кожним матчем рівень взаєморозуміння між ним і Милевським зростатиме. Навіть говорячи про вчорашню гру («Динамо» — «Металург» Д. — ***Прим. авт.***), були моменти, коли Андрій і Артем ідеально розуміли один одного. Загалом, склалося враження, що Милевський краще за інших гравців «Динамо» розумів Шевченка.

Юрій ГРОМОВ.

ЗАЛІЗНИЧНИК, АРМІЄЦЬ ТА МЕТАЛУРГ

Мажорний початок у мінорній команді

Якщо говорити про болгар у нашому футболі, то найпершим спадає на думку Георгій Пеєв. Універсальний екс-гравець київського «Динамо» чимало пограв у складі багаторазових чемпіонів України. А зараз, до речі, не без успіху виступає у пермському «Амкарі». Якщо подумати ще, то згадається Предраг Пажин, який не дуже довгий час і невдало захищав кольори «Шахтаря». Атанас Чепілов, який далі другої динамівської команди не пробився, а кілька тижнів тому був відправлений до Болгарії, не рахується. Ось так і виходить, що представників країни, яка в нас здебільшого асоціюється з курортами, було ну зовсім небагато. Зараз в УПЛ грає один болгарин і саме про нього я й хочу розповісти. Знайомтесь, Велізар Димитров — півзахисник донецького «Металурга» і збірної Болгарії.

ДОСЬЄ. ВЕЛІЗАР ДИМИТРОВ

Народився 13 квітня 1979 року у місті Перник. Зріст 176 см., вага 60 кг.

Грав у командах: «Мінор» — 28 матчів, 6 голів, «Локомотив» (Софія) — 2 матчі, «Марек» — 35 матчів, 14 голів, ЦСКА (Софія) — 103 матчі, 30 голів, «Металург» (Донецьк) — 30 матчів, 6 голів.

У складі збірної Болгарії — 30 матчів, 3 голи.

Досягнення: чемпіон Болгарії (2003, 2005, 2008), найкращий гравець Болгарії (2003), учасник Євро-2004 (2 матчі).

Народився Велізар 30 років тому в містечку Перник, що на заході Болгарії. Якщо комусь цікаво, то Перник — місто-побратим нашого Луганська. Також Перник якось затесався в родичі Лас-Вегаса. Незважаючи на те, що рідне місто футболіста доволі маленьке — населення менше 100 тисяч — там базується непогана, за місцевими мірками, команда «Мінор». У той час, коли Димитров потроху починав грати в основному складі клубу, «Мінор» бовтався між першим і другим болгарським дивізіонами. Тому, думаю, завоювати місце в основі талановитому півзахисникові було не дуже складно — зазвичай, команди такого рівня роблять ставку на власних вихованців.

Див. 6—7 стор.

Чорноморець

Олег БЛОХІН:

НЕ ТРЕБА ДИВИТИСЯ НА НАС, ЯК НА МАГІВ

Першого вересня в конференц-залі «Імексбанку» відбулася прес-конференція керівництва ФК «Чорноморець», на якій був представлений новий тренерський штаб одеського «Чорноморця».

Леонід Климов: „Я знаю, що останні декілька тижнів навколо «Чорноморця» було дуже багато всіляких чуток і розмов. З одного боку, приємно, що доля команди нікого не залишає байдужим, з іншого, — було дуже багато, абсолютно надуманих і необґрунтованих припущень. Але сьогодні нам вдалося завершити всі організаційні заходи. Ви пам'ятаєте, що, на жаль, на початку серпня після ряду невдач Віктор Васильович Гришко вирішив поправити своє здоров'я й трішки перепочити. Сьогодні ми представили нову тренерську команду на чолі з Олегом Володимировичем Блохіним, який обійматиме посаду спортивного директора. Ця посада дозволить Олегу Володимировичу надавати допомогу в тренерській роботі і вирішувати інші завдання, які стоять перед нашим клубом. Андрій Михайлович Баль стане головним тренером «Чорноморця», його першим помічником — Ігор Анатолійович Наконечний, а тренером по роботі з воротарями — Юрій Михайлович Роменський. Дубль продовжить тренувати Костянтин Вікторович Фролов. Також у нас відбулися певні зміни в складі керівництва клубу, з'явилася нова посада віце-президента, на якій з сьогоднішнього дня працюватиме Віктор Васильович Гришко. Його обов'язки більшою мірою будуть пов'язані з ДЮСШ клубу, й, враховуючи те, що Віктор Васильович є ще й президентом міської федерації футболу, буде можливість більше уваги приділити цій роботі. Я впевнений, що такий союз дозволить реалізувати наші плани, щоб «Чорноморець» був у верхній частині турнірної таблиці. Ми провели збори на базі в Совіньоні, представили новий тренерський штаб команді, а далі колектив почне активну підготовку до майбутніх ігор».

— На який термін укладена угода?

Леонід Климов: „Якщо ви знаєте історію нашого клубу, ви також знаєте, що ми прихильники тривалих відносин з тренерським складом. Я, хоч і не фахівець з футболу, чудово розумію, що команда робиться не за один день. Досвід показує, що ті клуби, які довше працюють в постійному складі, досягають успіхів. Такий приклад був у нас з Семеном Йосиповичем Альтманом, з яким

ми пропрацювали п'ять років, і до кінця цього періоду команда виграла бронзові медалі. Природно, приймаючи новий тренерський склад, я та акціонери налаштовані на якомога триваліший період спільної роботи. Звичайно, буває по-різному, іноді люди не витримують, іноді не витримують нерви в уболівальників, але я хочу, щоб наша співпраця з Олегом Володимировичем, Андрієм Михайловичем і всіма, хто прийшов в нашу команду, продовжилася якомога довше і принесла позитивні результати. Був період, який не дозволив нам вчасно зорієнтуватися, але на сьогоднішній день я упевнений, що це рішення буде позитивним і довгостроковим".

Олег Блохін: „По-перше, я давно знаю Леоніда Михайловича. Пропозиція виникла тижнів два тому. В мене був творчий простій. Були якісь пропозиції, та я відмовлявся. Ситуація з «Чорноморцем» зараз не найкраща, як ви самі розумієте, давайте дивитися правді в очі. Леонід Михайлович попросив мене допомогти команді. Виходячи з того, що цю людину я давно знаю, я погодився. І в нас з Леонідом Михайловичем є договір: якщо надійде хороша пропозиція, я можу піти. Щодо співпраці, я теж хотів би, щоб вона була довгостроковою".

— Останнім часом також ходили чутки про продаж бази в Совіньоні, чи правда це?

Леонід Климов: „Офіційно заявляю, що ніякого продажу, більше того, ніяких переговорів про продаж не було. Я сам читав в інтернеті про це. Навіть люди, з якими ми дружимо, чомусь весь час розповідають про нас якісь страшні історії, що ми нібито готуємо акти передачі Совіньона і таке інше. Нічого подібного немає. Навпаки, можу сказати, що, готуючись до Євро-2012, ми, нарешті, змогли юридично оформити всі наші об'єкти, і на сьогоднішній день у власності ФК «Чорноморець», крім бази в Совіньоні, входять також бази у Відраді, на Архітекторській і стадіон в Парку імені Тараса Шевченка, який, незважаючи на всі труднощі, ми будуємо, і сподіваємося, що у встановлені терміни зустрінемося з вами на цьому стадіоні".

— Олеже Володимировичу, які приблизно у вас будуть функції?

Олег Блохін: „Леонід Михайлович вже сказав, що в мої обов'язки входить не тільки перша команда, подивимося дубль, подивимося хлопців, академію. І друге, не потрібно дивитися на нас, як на магів, — ось ми прийшли і за один день змінимо всю Одесу і весь «Чорноморець». Ми не проводили підготовку, не проводили селекції, ми прийшли в той момент, в який прийшли. І якщо ви чекаєте, що ми завтра ж обіграємо «Динамо» і «Шахтар», це нереально. Ми повинні обігравати ті команди, які знаходяться приблизно на одному рівні з «Чорноморцем». Тут є деякі моменти, які ми повинні виправити, і піднятися на те місце, на яке заслуговує «Чорноморець».

— Хотілося б почути головного тренера. Андрій Михайлович, з яким відчуттям ви приїхали до Одеси, в «Чорноморець»?

Андрій Баль: „Перш за все, коли я йду працювати, я віддаю частинку свого серця футболу і тим людям, з якими працюю. Коли в мене виходить, я завжди радий за тих хлопців, з якими працюю. Я сьогодні сказав, що в Одесі непогана команда, я стежу за нею третю гру. Просто потрібно правильно побудувати гру, починаючи із захисту і півзахисту. Є дуже здібна молодь, на яку ви вже звернули увагу. Із завтрашнього дня ми починаємо заняття, в нас заплановано два тренування, знайомитимемося з хлопцями. Ну, і вперед... У нас є два тижні. Ми проведемо декілька контрольних ігор».

— Ви працювали в Росії, могли б порівняти рівень російського і українського футболу, і які шанси в київського Динамо» в протистоянні з «Рубіном»?

Олег Блохін: „Я вже говорив, що вважаю російський чемпіонат вищим за рівнем. У нашому чемпіонаті є «Шахтар» і «Динамо», плюс ми чекаємо третю силу — то «Металіст», то донецький «Металург», то «Дніпро», то «Ворсклу». Є окремі спалахи, але поки третьої сили я не бачу. Боротьба за «золото» зводиться до двох команд, і присутня боротьба за третє місце. «Рубін» — дуже хороша команда, Курбан Бердиєв працює там вже сім років. До цього в казанську команду були вкладені великі гроші, якими він розпоряджається, як менеджери в Англії. Підбирав гравців, створював свою команду впродовж всіх цих років. Якщо роки три тому «Рубін» грав від оборони, на контратаках, то зараз казанці вже грають у хороший, добротний футбол і мають для цього відповідних виконавців.

Сергій ЧАЙКА.

Офіційно

Роман ЛОКТІОНОВ:

ПЕРЕЇХАВ ДО РІДНОГО МІСТА

22-річний нападник «Ворскли» Роман Локтіонов відданий в оренду клубу, де колись робив свої перші кроки в дорослому футболі.

— Романе, якось швидко ти перебрався до Олександрії.

— Для мене теж все відбулося, як спалах. Тут начебто ще недавно в Полтаві грав, а зараз вже дебютував у складі «Олександрії». Головний тренер «Ворскли» Микола Павлов сказав мені, що, оскільки у мене немає постійного місця навіть в заявці «основи», можна спробувати свої сили в Олександрії, звідки йому подзвонили, довідавшись про мене.

— І яким було твоє рішення відразу?

— Довго я не думав. Оскільки мені потрібна ігрова практика, то коливатися не став.

— Олександрія — твоє рідне місто, це зіграло свою роль в трансфері?

— Так, звичайно. Я зіграв зараз всього 25 хвилин, але підтримка уболівальників мені дуже до душі. І хоча ще не з усіма футболістами встиг познайомитися, команда для мене, як рідна. Поки тут в оренді на рік, а далі — як футбольна доля розпорядиться.

— Які перспективи твої і твоєї нової команди?

— Перед нами стоїть завдання виходу в прем'єр-лігу. Прийшов новий тренер, природно, будуть якісь перестановки. Потрібно просто грати. Думаю, через місяць наші перспективи чітко вималюються.

— Хотів би повернутися до Полтави після закінчення терміну оренди?

— Так, безумовно. Єдине «але», хочеться грати, а не сидіти на лавці.

Артем ЛОБАНОВ.

АРСЕНАЛ

У п'ятницю, 28 серпня, була досягнута домовленість про те, що нападник «Арсеналу» Сандлей Біто на правах оренди перейде в ужгородську команду «Закарпаття». Сума орендного трансферу й умови оренди не розголошуються.

До речі

Федерація футболу Румунії викликала гравця клубу Іонуца Мазілу в національну збірну країни на матчі відбірного турніру чемпіонату світу 2010 року, в яких румуни зіграють зі збірними Франції й Австрії. Нагадаємо, що за національну збірну Румунії Іонуц провів 10 матчів, забив два голи. Дебютував 8 червня 2005 року в матчі Румунія — Вірменія (3:0).

ІЛЛІЧІВЕЦЬ

Напередодні закінчення терміну заявок до складу маріупольської команди додався новобранець — 23-річний захисник Ярема Каваців. Уродженець Львівської області раніше виступав за українські команди «Металург» (Запоріжжя),

Ярема Каваців.

«ФК Львів», «Металург» (Донецьк) і друголігову «Раву» з міста Рава-Руська, а також єреванський «Бананц» з Вірменії. Ярема Каваців виступатиме за «Іллічівець» під 23-м номером. Примітно, що Каваців став вже п'ятим гравцем, який перейшов у маріупольську команду, маючи досвід виступів в «Бананці». До нього в команді виступали екс-гравці вірменської команди Микола Гибалюк, Ара і Арам Акобяни, а також Олег Остапенко, що перейшов у «Іллічівець» під час нинішнього міжсезоння.

МЕТАЛУРГ Зп

Дебютний виклик у збірну Камеруну (U-20) отримав запорізький «майстер аутів» Адольф Канган Тейку. З 31 серпня по 9 вересня в Яунді його команда готуватиметься до Кубка світу ФІФА, що стартує в кінці вересня в Єгипті.

Підготував
Олександр ОЗІРНИЙ.

ОБОЛОНЬ

Пауза в чемпіонаті України невелика, а тому про якийсь тривалий відпочинок для «пивоварів» говорити не доводиться. Не треба забувати, що кияни продовжують боротьбу в розиграші 1/8 фіналу Кубка України і готуються на цій стадії до виїзного матчу проти алчевської «Сталі».

Оболонці отримали лише лічені вихідні дні й уже завтра готуватимуться безпосередньо до матчу проти алчевців. Як повідомляє прес-служба клубу, безвиїзно, тобто, без якихось далеких виїздів. Тренуватиметься ж команда на своїй базі під Києвом, у містечку Буча, де є чудові тренувальні поля.

Перед кубковим поєдинком у тренерського штабу «пивоварів» залишаються невирішені кадрові проблеми. Ще лікується після травми оборонець Іван Лень, у капітана киян Андрія Конюшенка розрив зв'язок, на матч проти «Карпат» виходив з невисокою температурою Сергій Рожок, тільки-но відновився після травми Віктор Комльонок. Та все ж, за словами керівництва клубу, налаштовується команда лише на максимальний результат.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

«ГЕРОЇ» ТУРУ: ЕПОПЕЯ ТРИВАЄ

Останнім часом український чемпіонат буквально заполонила хвиля незадоволення арбітражем з боку команд. Не так давно львівські «Карпати» подавали протест з приводу роботи Віталія Годуляна в матчі «Металіст» — «Карпати». Щоправда, експертна комісія ФФУ виправдала арбітра. І ось новий виток суддівських скандалів. Цього разу незадоволені київський «Арсенал» та полтавська «Ворскла». Подаємо офіційну позицію клубів без власних думок з цього приводу. Хоча вони є.

Арсенал

Прес-служба ФК «Арсенал» повідомила, що керівництво клубу 31 серпня 2009 року подало апеляцію в Експертну комісію ФФУ на дії бригади арбітрів матчу 6-го туру чемпіонату України «Закарпаття» — «Арсенал». Керівництво ФК «Арсенал» просить Експертну комісію дати оцінку діям головного судді Володимира Сіренка (Сімферополь), а також асистентів арбітра Олега Муравйова, Олександра Маньковського і четвертого арбітра Юрія Можаровського в трьох епізодах матчу, які, на думку «канонірів», вплинули на хід матчу і його остаточний результат. Як роз'яснюється в заяві прес-служби, «Арсенал» оспорює дії бригади арбітрів, коли на 32-й хвилині був зафіксований офсайд при взятті воріт Андрієм Хоминим, коли в штрафній «Закарпаття» на 67-й хвилині були порушені правила проти Йонуца Мазилу, а свисток арбітра мовчав, і коли на 81-й хвилині арбітр зафіксував порушення з боку воротаря «канонірів» Віталія Реви, призначивши пенальті і показавши Віталію Реві червону картку. ФК «Арсенал» просить Експертну комісію розглянути дії бригади арбітрів і встановити, чи були помилкові рішення в цьому матчі, чи вплинули вони на результат гри, а у разі встановлення подібних фактів — розглянути можливість притягнення бригади Володимира Сіренка до дисциплінарної відповідальності.

Володимир Сіренко.

Ворскла

Недільний матч 6-го туру прем'єр-ліги в Сімферополі, в якому «Таврія» приймала полтавську «Ворсклу», як відомо, спричинив галас навколо суддівства львівського рефері Андрія Шандора. Зокрема, свою точку зору з цього приводу на післяматчевій пресконференції висловив наставник «біло-зелених» Микола Павлов. Як і належить за регламентом, полтавський клуб протягом трьох календарних днів мав право подати матеріали зі спірними епізодами на розгляд Експертної комісії при ФФУ. Що, власне, й було зроблено. До листа, адресованого відповідним фахівцям, доданий файл з хронометражем гри й диском з трансляцією матчу.

Увага акцентується головним чином на незарахованому голі Йована Маркоського (момент кваліфікували як офсайд), призначенні 11-метрового штрафного удару, під час якого захисник "Ворскли" Григорій Ярмаш отримав травму голови. У ряді епізодів невиправдано зупинялися атаки, коли м'ячем після фолу володіла команда гостей і т.д.

Своєрідний протест полтавчан — не бажання знайти скандальну славу, а можливість застерегти суддівський корпус від подібних помилок в майбутньому.

Андрій Шандор.

Ось що з цього приводу нашій газеті сказав голова Експертної комісії **Костянтин Вихров**: «Окрім скарг на роботу арбітрів у матчах «Закарпаття» — «Арсенал» та «Таврія» — «Ворскла», до нас надійшли також скарги на роботу арбітрів у матчах «Металург» Зп — «Металіст» та «Кривбас» — Іллічівець. Ініціаторами, звісно, виступають команди, що програли. Розгляд цих справ відбудеться після матчів національної збірної України, а точніше — 18 вересня. Спірні епізоди я вже переглядав, але коментувати їх поки не буду, бо перше враження може бути помилковим».

ЗАЯВКА «ДИНАМО» НА ЛІГУ ЧЕМПІОНІВ

Головний тренер «Динамо» Валерій Газзаєв визначився із гравцями, яких зможе задіювати в матчах групового турніру Ліги чемпіонів. Нагадаємо, що на цій стадії єврокубкового турніру киянам будуть протистояти «Барселона» (Іспанія), «Інтер» (Мілан, Італія), «Рубін» (Казань, Росія).

У заявці «Динамо» 33 виконавці. У списку «А» 23 футболісти, ще десятеро проходять за списком «В», як ті, що народилися пізніше 1 січня 1988 року і які з моменту досягнення 15-річного віку виступали за клуб не менше двох років (позначені «*»).

Воротарі
1. Олександр Шовковський
31. Станіслав Богуш
45. Роман Загладько*
55. Олександр Рибка
74. Артем Кичак*

Оборонці
3. Бетао (Бразилія)
6. Горан Саблич (Хорватія)
15. Папе Діакате (Сенегал)
17. Тарас Михалик
24. Андрій Сахневич*
26. Андрій Несмачний
29. Віталій Мандзюк
30. Бадр Ель Каддурі (Марокко)
34. Євген Хачериді
44. Леандро Алмейда (Бразилія)

Півоборонці
4. Тиберіу Гіоане (Румунія)
5. Огнен Вукоєвич (Хорватія)
8. Олександр Алієв
11. Роман Еременко (Фінляндія)
14. Сергій Кравченко
20. Олег Гусєв
21. Жерсон Маграо (Бразилія)
25. Айіла Юссуф (Нігерія)
27. Артем Сухоцький*
35. Денис Гармаш*
36. Мілош Нінкович (Сербія)
89. Роман Зозуля*
71. Дмитро Коркишко*
90. Кирило Петров*

Нападники
7. Андрій Шевченко
10. Артем Милевський
22. Артем Кравець*
70. Андрій Ярмоленко*

U-17

ДЕНЬ ЛУКАНЮКА

У вівторок юнацька збірна України (футболісти 1993 року народження) здобула перемогу у чвертьфіналі міжнародного турніру Syrenka Cup, що триває у Польщі. На полі стадіону міста Лодзь підопічні Олександра Лисенка вийшли вперед завдяки точному удару форварда донецького «Шахтаря» Івана Луканюка з 11-метрової позначки. Вдруге гірник відзначився вже по перерві — після того, як два голи датчан змусили «синьо-жовтих» відігратись. Наприкінці зустрічі на полі точилася рівна боротьба, і хоча складалося враження, що обидві команди не горіли бажанням доводити справу до післяматчевої лотереї, уникнути її все ж таки не вдалося.

Цікаво, що і в попередньому матчі українським юнакам успіх принесла серія пенальті — сталося це у травні 2009 року, у мальому фіналі Меморіалу Віктора Банникова. Схилила шальки терезів на свій бік команда Лисенка і цього разу. Свої удари реалізували хавбек дніпропетровського «Дніпра» Артем Філімонов, нападник столичного «Арсеналу» Юрій Яковенко і форвард донецького «Олімпіка» Владислав Кулач. Переможну ж крапку поставив все той же Луканюк, якого, до речі, після гри окремо відзначив наставник суперників Томас Франк. У півфінальному поєдинку, у середу, українці зіграли у Сєрадзі з болгарським однолітками, у яких напередодні здолали румунів — 2:1.

Молодіжні команди

4 ТУР
6 серпня — четвер
Дніпро — Арсенал — 5:1
7 серпня — п'ятниця
Таврія — Кривбас — 0:1
Чорноморець — Оболонь — 3:1
Динамо — Іллічівець — 1:0
Карпати — Зоря — 1:0
8 серпня — субота
Закарпаття — Металіст — 3:5
Металург Зп — Ворскла — 2:0
Шахтар — Металург Д — 5:1

5 ТУР
21 серпня — п'ятниця
Зоря — Закарпаття — 3:0
Оболонь — Дніпро — 1:4
Кривбас — Чорноморець — 3:4
Іллічівець — Таврія — 5:0
22 серпня — субота
Ворскла — Динамо — 2:0
Металург Д — Металург Зп — 1:3
Арсенал — Карпати — 0:2
Металіст — Шахтар — матч відбудеться 22 вересня

6 ТУР
28 серпня — п'ятниця
Карпати — Оболонь — 3:0
Закарпаття — Арсенал — 1:2
Кривбас — Іллічівець — 2:0
Чорноморець — Дніпро — 1:1
29 серпня — субота
Таврія — Ворскла — 3:3
Металург Зп — Металіст — 1:2
30 серпня — неділя
Шахтар — Зоря — 4:2
Динамо — Металург Д — 3:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Карпати	6	6	0	0	15-2	18
2. Чорноморець	6	5	1	0	17-8	16
3. Шахтар	5	4	1	0	25-9	13
4. Динамо	6	4	0	2	12-9	12
5. Дніпро	6	3	1	2	13-8	10
6. Металург Зп	6	3	1	2	10-8	10
7. Зоря	6	3	0	3	10-7	9
8. Металіст	5	3	0	2	10-11	9
9. Ворскла	6	2	2	2	12-9	8
10. Кривбас	6	2	1	3	7-12	7
11. Іллічівець	6	2	0	4	11-13	6
12. Оболонь	6	2	0	4	8-13	6
13. Металург Д	6	1	1	4	8-17	4
14. Таврія	6	1	1	4	8-17	4
15. Арсенал	6	1	0	5	4-15	3
16. Закарпаття	6	0	1	5	6-18	1

Найвлучніші

	І	Г (п)
Єгор Картушов («Шахтар»)	5	5
Олександр Якименко («Чорноморець»)	6	5
Максим Кривий («Металург» Зп)	4	4
Олександр Бондаренко («Оболонь»)	4	4
Ліма («Іллічівець»)	5	4 (1)
Артем Громов («Ворскла»)	6	4
Євген Коноплянка («Дніпро»)	6	4 (1)
Павло Місько («Кривбас»)	6	4 (1)

Дискваліфіковані

Андрій Нелін («Дніпро»)
Артем Гордієнко («Зоря»)
Віталій Шеховцов («Закарпаття»)
В'ячеслав Копачов («Іллічівець»)
Юрій Бушман («Арсенал»)

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць (№ 26) **Під редагуванням Володимира Баняса**

У попередніх номерах нашого «Клубу» ми вже визначилися з усіма досягненнями українських футболістів повоєнного періоду, і тепер маємо можливість, використовуючи запропоновану нами систему нарахування балів за кожне досягнення, зробити ще один висновок щодо рейтингу цієї плеяди футболістів України. Ми маємо можливість надати читачеві нову повну таблицю щодо 100 найкращих гравців періоду становлення футболу в Україні, об'єднавши найкращих з довоєнних та повоєнних часів. У цій таблиці змінені результати у чотирьох довоєнних футболістів та додані результати нових 19 гравців повоєнного футболу, в яких достатня кількість набраних балів. У подальшому на наших сторінках ми проведемо такі ж дослідження періоду перших успіхів та досягнень (у тому числі й на міжнародній арені) усіх без винятку футболістів часів Радянського Союзу, і саме період 1960 — 1991 років ми оцінюватимемо вдвічі більше, бо саме він приніс світову славу дуже великій кількості майстрів футболу України.

Рейтинг найкращих українських футболістів періоду становлення футболу в Україні
(перелік гравців з нарахуванням балів за їх досягнення)

№№ п/п	Прізвище та ім'я футболіста	На республіканському рівні									На державному рівні																В Європі			На світовому рівні					Бали
		Чемпіонат			Кубок			Збірна			Чемпіонат				Кубок і матч міст		Список кращих					змс	Збірна				Кубок Мітропи		ЧЄ	ЧС		ОІ			
		1м	2м	3м	пф	в	ф	кд	уч	оф.м	1м	2м	3м	пф 4м	в	ф	№1	№2	№3	вх	реф		кд	уч	оф.м.	ін.м	ф	в	в-б	в-б	ф	в-б	ф	1/2 ф	
		x8	x4	x2	x1	x4	x2	2	6	x2	x16	x8	x4	x2	x8	x4	x16	x8	x4	x2	ан-ал.	24	4	12	x4	x2	x16	x32	x4	x8	x16	x4	x8	x16	
1	Привалов Іван	56	4	2	1				6	44	16	8	8	2			48				4	24		12	28	86									349
2	Войнов Юрій								6	12				2			32		4		16	24		12	48	48			8	32	80				324
3	Леута Станіслав	16	4						6	28	96	8	4		46			8	4					12	28	8									266
4	Фомін Костянтин	16							6	42	16	16		4			32	8				24		12	36	32									244
5	Фомін Володимир	48	2		1				6	38	16	8	8				16		4			24		12		34									217
6	Кухар Вацлав										64	16												12	104								8		204
7	Альбанський Спиридон											24			8									12	84									64	192
8	Калочаї Геза										32	40			16	4								12	24		16	32							176
9	Шпаковський Олександр	24	4						6	32	16	8		2				16	4		2			12	4	30									160
10	Айзенбайзен-Фераpу Альфред										64													12	36						32				144
11	Садовський Роберт										32	32	4		24									12	20						16				140
12	Батш Мечислав										64													12	48								8		132
13	Васевич Ян											16												12	56									48	132
14	Матіас Міхал											24			8									12	72									16	132
15	Кротов Микола	40							6	12	16											24		12	4	16									130
16	Фомін Микола	24	4	2	1				6	30		8	4	2			16	8						12	4	8									129
17	Бокшай Олексій										48	16			8									12	8			32							124
18	Штрауб Олександр		4	2					6	12			4				16	8			2			12		56									122
19	Ідзковський Антон	8	8			8	2		6	10			4	2	6			8				24		12	4	14									116
20	Прокоф'єв Валентин	8	4						6	24							32	8			2			12	8	10									114
21	Гарбєнь Юзеф										64													12	32										108
22	Норов Роман	40							6	20	16	8												12		6									108
23	Кладько Іван	24	4						6	20		8	4					8		2				12		18									106
24	Шиловський Віктор		8			12			6	8		8	4	4	6			8						12	24	6									106
25	Малявкін Олександр										32	24				8		16				24													104
26	Щегоцький Костянтин		4			8			6	16		8	4	2	6			8						12	16	8									98
27	Алфьоров Яків	24							6	20	16	8							4					12		6									96
28	Бабкін Олександр	8	4						6	12			4				16							12	20	12									94
29	Махиня Микола		8			20	2		6	12		8	4	2	6					2		24													94
30	Мозер Іван										32		8		8	4								12	16	2						4			86
31	Пономарьов Олександр												12	4	8	4	16	16				24													84
32	Слонецький Юзеф										48													12	24										84
33	Паровишников Петро	16	4	2	1				6	32		8	8	2									4												83
34	Фомін Віктор								6	10			4	2	8				8					12	12	2				16					80
35	Дойчман Станіслав										32	24												12	8										76
36	Капустін Микола	40	4						6	8	16			2																					76
37	Губарєв Євген	24			1				6	20	16	8																							75
38	Міщенко Петро	40	4						6	12		8																							70
39	Голубєв Віталій								6	8		8		2	8		16							12	4	4									68
40	Натаров Іван	24							6	8	16													12		2									68
41	Фіхтель Броніслав										48													12	8										68
42	Шабакевич Людвіг										48													12	8										68
43	Козаков Микола	32							6	8	16												4												66
44	Тютчев Федір		8			8			6	14		8	4	2	6			8																	64
45	Гебартовський Франтішек										32													12	16										60
46	Бем Адам	48							6	4																									58
47	Гончаренко Макар		8			12		2	6	2		8	4	2	6			8																	58
48	Кузьменко Іван		4			12			6	4		8	4	2	6			8																	54
49	Лайко Петро	8				8			6	18			4						8																52
50	Михалина Михайло											8			8			8				24	4												52
51	Шнейдер Людвіг										32													12	8										52
52	Гребер Володимир	8							6	10		8	4		6				4				4												50
53	Комаров Павло		4			12			6	4		8	4	2	6				4																50
54	Семенов Петро	16	4						6	14		8								2															50
55	Беца Йосип														8			16						12	4								8		48
56	Вилков Микола										48																								48
57	Гуліч Едвард										48																								48
58	Макаров Олег								6	6		8		2	8				4							6				8					48
59	Коман Михайло								6	6		8		2	8			8	8																46
60	Корнілов Павло	8							6		16		4		8				4																46
61	Правоверов Василь		8			12		2				8	4	2	6																				42
62	Свиридовський Михайло	8							6	8			4	2										12		2									42
63	Трусевич Михайло					8			6	6		8			6			8																	42
64	Пешовник Ласло																							12	28										40
65	Цімер Альфред											24												12	4										40
66	Малхасов Михайло			2	1		4		6	4			4						4					12		2									39
67	Володимирський Іван	16	4						6	10				2																					38
68	Копійко Сергій			2					6	8				2					4					12		4									38
69	Лєсной Анатолій	24		2					6				4																						36
70	Москвін Серафим	8		4					6	6		8	4																						36
71	Палиска Микола										16	8	4		8																				36
72	Протасов Андрій										16	8	4		8																				36
73	Віньковатов Павло					16						8		2	8																				34
74	Каневський Віктор								6	8				2							2			12	4										34
75	Піонтковський Казимир		8	2					6	4														12		2									34
76	Юст Ернест								6	2		8		2	8			8																	34
77	Кирилов Дмитро	8		2	1				6	12			4																						33
78	Ганін Леон											24			8																				32
79	Ігнарович Тадеуш										32																								32
80	Лівенцев Валентин		4	2					6	4	16																								32
81	Масляченко Володимир											8		2	8			8	4							2									32
82	Міллер Юлій																							12	20										32
83	Пшеничний Олексій														8							24													32
84	Романенко Степан	8																				24													32
85	Гулевський Олександр													2			16	8	4																30
86	Попович Тиберій								6	8				2	8								4												28
87	Химмер Режо												8											12	8										28
88	Шиллінгер Самуель																							12	16										28
89	Шимоні Андраш																							12	16										28
90	Волін Михайло				1		2	2				8			6			8																	27
91	Калашников Петро				1		2		6	4														12		2									27
92	Багрич Дмитро																	8			2											16			26
93	Зуб Микита	8							6	10																									26
94	Легков Микола								6	2														12		6									26
95	Ліфшиць Йосип					8			6				4					8																	26
96	Коротких Микола		4			8		2					4		6																				24
97	Нахачевський Йозеф											24																							24
98	Печений Михайло		4	2					6	4									8																24
99	Сумара Стефан														8									12	4										24
100	Тищенко Петро											8					16																		24

Примітка: Хай читач вже нас вибачить, але з невідомих причин чомусь до подібного списку за довоєнні часи (опублікованого у нашому «Клубі» №18 — «УФ» №97 за 9.07.2009 р.) не увійшов Антон Індзковський, який повинен був у тому списку зайняти почесне 19 місце.

НАЙКРАЩІ ТРЕНЕРИ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ У ПОВОЄННІ ЧАСИ (1945—1959 рр.)

Продовжимо визначення найкращих українських тренерів за часи становлення футболу в республіці, тепер у повоєнні роки. Одразу відзначимо, що на посади тренерів збірних команд СРСР досі їх не запрошували. Щодо збірної Української РСР, то її 1956 року очолив ***Олег Олександрович Ошенков*** (іл.1) — тренер київського "Динамо", гравці якого склали кістяк цієї збірної. Завдяки зусиллям цього тренера, збірна республіки на Спартакіаді народів СРСР зайняла почесне третє місце серед 18 збірних республік СРСР, Москви та Ленінграда.

Потребує обов'язкового відзначення і тренер юнацької збірної УРСР (вік 17—18 років) ***Михайло Борисович Корсунський*** (іл.2), який привів цю збірну до перемог у Всесоюзних юнацьких змаганнях 1955 і 1956 років. Цей талановитий тренер очолював з 1950 року створену ним в Києві знамениту футбольну школу №1 Київського МіськВНО, яка дала Україні таких талановитих майстрів шкіряного м'яча, як Лобановський, Каневський, Сосніхін, Мунтян тощо. Він був першим і єдиним з діючих українських тренерів, які отримали в повоєнні роки почесне звання "Заслужений тренер СРСР" (12.02.57 р. — знак №140).

Найбільш титулована у ці часи українська команда "Динамо" Київ, очолювана О.О.Ошенковим, завдяки саме йому стала другим призером чемпіонату СРСР 1952 року і володарем найпочеснішого призу в країні — Кубка СРСР 1954 року. А команда "Шахтар" Сталіно, 1951 року очолювана російським тренером Віктором Івановичем Новіковим, стала третім призером чемпіонату СРСР.

Також треба відзначити й граючого тренера київського "Динамо" ***Миколу Борисовича Махиню*** (іл.3), який 1944 року допоміг динамівцям стати володарями Кубка УРСР, а також тренера харківського "Локомотива" ***Івана Грубера*** (іл.4), завдяки якому 1945 року "залізничники" Харкова стали володарями Кубка УРСР.

Заслуговує на відзначення й тренер київського "Динамо" ***Іван Андрійович Натаров*** (іл.5), який 1949 року опікувався командою дублюючого складу і завдяки котрому ця команда стала переможцем Всесоюзних змагань серед дублюючих складів команд майстрів вищого ешелону чемпіонату СРСР.

Рейтинг українських тренерів періоду становлення футболу України

(перелік десяти найкращих з нарахуванням балів за їх досягнення)

№№ п/п	Прізвище та ім'я та по-батькові	На республіканськ. рівні: Чемпіонат 1м	2м	3м	Кубок в	ф	Збірна оф. м.	На державному рівні: Чемпіонат 2м	3м	вл	нл	Кубок пф	в	I кат.	змс тр	Спец. освіта	Бали
		x8	x4	x2	x4	x2	x2	x8	x4	x2	x1	x2	x8	12	24	6	
1	Ошенков Олег Олександрович						12	8		14			8		24	6	72
2	Товаровський Михайло Давидович	8			4			8	4	6					24	6	60
3-4	Кротов Микола Федорович						8			4	4			12	24		52
3-4	Фомін Володимир Васильович				4					2	4			12	24	6	52
5	Натаров Іван Андрійович									4	3			12		6	25
6	Корсунський Михайло Борисович														24		24
7	Бланк Герман Ісаакович		4			2				2	3			12			23
8	Ямковий Василь Федотович			2							3			12			17
9	Шабакевич Людвіг							8		4							12
10	Швецов Георгій Дмитрович					2				2	1					6	11

Вже 1954 року дипломованими тренерами, які закінчили школу тренерів при Київському державному інституті фізкультури, стали В.Богданович, М.Коман, М.Михалина, Є.Лемешко, А.Лерман, А.Рижиков і О.Макаров.

До речі, 27 березня 1956 року Комітетом з фізкультури та спорту при Раді Міністрів СРСР було засноване почесне звання "Заслужений тренер СРСР", яке вже 1957 року присвоїли киянину М.Б.Корсунському.

Команди майстрів вищого ешелону чемпіонату СРСР (перша група, клас "А") у ці роки очолювали українські тренери:

"Динамо" Київ:

— ***Ідзковський Антон Леонардович*** — у травні 1946 р.;

— ***Щегоцький Костянтин Васильович*** — 1948 р. (до липня);

— ***Ошенков Олег Олександрович*** — 1951—1956 і 1959 (по серпень) рр. — 2 місце 1952 р. і володар Кубка СРСР 1954 р.;

— ***Шиловський Віктор Костянтинович*** — 1957—58 рр.;

"Шахтар" Сталіно:

— ***Мазанов Георгій Васильович*** (вихованець костянтинівського футболу, закінчив школу тренерів при Московському Державному інституті фізичної культури) — 1949 р.;

— ***Пономарьов Олександр Степанович*** — 1952 р. (з вересня — як граючий тренер), 1953, 1954, 1955 і 1956 (до середини червня) рр.;

— ***Єрмілов Василь Олексійович*** — 1956 (з середини червня) і 1957 рр.;

— ***Щегоцький Костянтин Васильович*** — 1959 р. (друге коло) — півфіналіст Кубка СРСР 1959/60 рр.

"Локомотив" Харків:

— ***Кротов Микола Федорович*** —1946 р. — фіналіст Кубка УРСР 1946 р.;

— ***Паровишников Петро Гаврилович*** — 1949 р. — 1948 р. вивів команду в першу групу;

— ***Шевцов Олександр Трифонович*** і ***Васильєв Дмитро Миколайович*** — 1953—54 рр.

"Харчовик" Одеса:

— ***Фомін А. Є.*** — у 1947 р. — фіналіст Кубка УРСР 1947 р.

"Більшовик" Мукачеве:

— ***Сабо Карл*** — у 1948 р. — фіналіст Кубка УРСР 1947 р.

З півфіналістами Кубка СРСР працювали українські старші тренери:

— ***Махиня Микола Борисович*** — ОБО Київ у 1952 р.;

— ***Лушицький К.*** — "Металург" Дніпропетровськ у 1954 р.

Тепер є можливість визначити загальний рейтинг досягнень провідних тренерів українського футболу в часи становлення футболу України за балами, які мало чим відрізняються від тих, які ми нараховували гравцям.

НАЙКРАЩІ АРБІТРИ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

(у повоєнні часи)

1948 року до складу Всесоюзної колегії суддів увійшов від УРСР ***Степан Дмитрович Романенко***, а крім нього, серед суддів Всесоюзної категорії були й кияни П.С.Піскун і С.І.Хавчин. Вже 1949 року звання "Суддя республіканської категорії" присволи київським суддям М.Я.Фастовському та М.Б.Корсунському.

Наприкінці березня 1950 року в Києві був проведений республіканський збір суддів з футболу за участю 40 суддів республіканської та першої категорій, а вже наступного року другий такий збір був проведений в квітні на Закарпатті, в Мукачевому. У ці роки матчі вищого ешелону чемпіонату СРСР судили М.Пінський (Харків), М.Гутарєв (Дніпропетровськ) і К.Демченко (Житомир), а до суддівства матчів на першість УРСР залучалися такі судді, як Кривченя, М.Балакін, Фастівський, Ямковий, Сатанічев, Гордієнко, Басс, Кононенко, Постоловський тощо.

Також у ці роки з'явилися й офіційні значки суддів, які їм вручалися при присвоєнні тієї чи іншої категорії (на сторінках нашого "Клубу" №14 вже йшлося про ці відзнаки), а їх зображення було наведене в "УФ" №82 за 11.06.2009 р.).

1953 року серед українських суддів відзначався безкомпромісним суддівством матчів київський суддя ***Микола Миколайович Балакін***, і саме йому було довірено суддівство першого міжнародного матчу в Києві між динамівцями та "Іст-Бенгал клаб" Калькутта (Індія).

1954 року одним з перших за активну та бездоганну діяльність у якості судді упродовж 25-ти та більше років отримав значок "Почесний суддя зі спорту" С.Д.Романенко.

А 1955 року до складу президії Всесоюзної колегії суддів було введено киянина С.І.Хавчина, який теж отримав почесне суддівське звання. Судити матчі вищого ешелону радянського футболу, крім М.М.Балакіна, вже судді всесоюзної категорії, було довірено ще кільком українським суддям республіканської категорії — О.О. Мугурдумову та О.М.Цаповецькому (Київ), М.Шляпіну (Одеса), А.Бутенку (Харків).

1957 року почесним суддею став третій український арбітр — П.С.Піскун, а 1958 року звання "Суддя всесоюзної категорії" отримали українські арбітри ***М.В.Кривченя*** (іл.6) та ***О.О.Мугурдумов.***

Наступного, 1958 року, коли вищим органом керівництва фізкультурою та спортом в СРСР став Союз спортивних товариств і організацій СРСР, а також була створена Федерація футболу СРСР, саме федерації було підпорядковано Всесоюзну колегію суддів. Ця колегія 1959 року вперше склала список найкращих суддів країни з футболу за наслідками цього року, до якого українських арбітрів не включили. А до списку кращих з 51-го судді, які були допущені судити матчі класу "А", увійшли й 4 українських судді, а саме: кияни М.М.Балакін і О.О.Мугурдумов, харків'янин М.Т. Шевцов та О. Малець з Ужгорода. Також цього року звання "Суддя всесоюзної категорії" отримали киянин ***Олександр Матвійович Цаповецький*** (іл.7) та одесит Сергій Романович Раздорожнюк.

Рейтинг українських суддів періоду становлення українського футболу

(перелік з нарахуванням балів за їхні досягнення)

№№ п/п	Прізвище та ім'я та по-батькові	На республіканському рівні: Чемпіонат і Кубок	Збірна офіц. матчі	Респ. кат.	Керівництво колегії: голова	член	На державному рівні: Чемпіонат і Кубок: участь	сезон	Всес. кат.	Поч. суд.	Члени колегії	Бали
		2	x2	6	12	6	4	x2	12	24	12	
1	Романенко Степан Дмитрович	2	2	6	12			2	12	24	12	72
2	Космачов Іван Сергійович	2	10	6	12		4	2	12			48
3	Піскун Петро Семенович	2		6				2	12	24		46
4	Хавчин Самуїл Ізеїльович	2		6			4	4	12		12	40
5-6	Бліх Володимир Аронович	2		6				2	12		12	34
5-6	Балакін Микола Миколайович	2		6				14	12			34
7	Мугурдумов Олександр Олександрович	2		6				10	12			30
8-9	Цаповецький Олександр Матвійович	2		6				8	12			28
8-9	Чорнобильський Л.А.	2		6				8	12			28
10	Шиба Владислав							18				18

Святкувати 100-річчя футболу потрібно в Полтаві 13 жовтня 2011 року

Ще раз нагадаємо про випуск чудової книжки з історії футболу Полтави "Місце відліку — Павленки", про яку ми інформували читачів у позаминулому нашому випуску. Хочеться щиро подякувати її авторам — А.Г.Ломову та В.С.Крайнику — за їхню працю на ниві вивчення футболу України та вагомий внесок у нашу загальну справу.

Однак ми трохи критичніше підійдемо до встановлення істини щодо дати святкування 100-річчя, як пишуть автори, полтавського футболу.

По перше, й ми вже на це неодноразово натякали, що та гра, яку ми так полюбляємо, завжди була англійською. Є, звичайно, ще американський футбол, міні-футбол, пляжний футбол тощо, але це вже зовсім інші ігри, за іншими правилами. Тому дуже хотілося б, щоб автори хоча б книжок історичного напрямку, з розумінням і трохи прискіпливіше вживали такі формулювання. Адже йдеться не про "полтавський футбол", а "футбол Полтави" чи, напевно, ще краще — "футбол у Полтаві". Це, звісно, докір не тільки авторам саме цієї книги, а й усім, хто пише про футбол.

По-друге, якщо йдеться про визначення дати будь-якої події, то це повинно бути обов'язково документально підтверджено, і посилання на якісь спогади очевидців, якими вони поділилися вже наприкінці свого життя, просто неприпустимо. Інакше ми можемо дійти до бозна-яких висновків. Наприклад, з таким "розумінням" справи ми усі давно б визнали батьківщиною футболу України — Бердянськ, бо саме там, за словами одного з очевидців (про це було надруковано в місцевій газеті ще в 60-ті роки), він грав у футбол у 80-х роках XIX століття. Так і в новій книжці про "полтавський" футбол стверджується чомусь, що саме 27 липня 1909 року відбувся перший матч у Полтаві на Павленківській площі. Підтвердження — стаття якогось А.Григоренка в газеті "Комсомолець Полтавщини" за 15 червня 1968 року (!!!). До речі, в книзі не наведена навіть цитата з цієї статті, в якій, очевидно, саме була вказана дата цього матчу — 27 липня (цікаво, за новим чи старим стилем визначена ця дата?).

По-третє, в книзі є й цитати з друкованих видань саме тих часів. Одна з таких ("Полтавський голос" №968 за 1.10.1910 р.) свідчить, що в другій гімназії Полтави тільки почалися "упражнения в игру футбол". А про перший матч у Полтаві, який стався 1 жовтня 1911 року на майданчику другої гімназії між командами першої та другої гімназій, надрукувала ця ж газета №1262 за 4.10.1911 року. Та чомусь в книжці вказано, що матч відбувся 1 жовтня 1910 року (тобто на рік раніше). Це, звісно, викликає подив у читача.

Таким чином, за наведеними документальними підтвердженнями можна зробити єдиний висновок — ***датою народження футболу в Полтаві є 13 жовтня*** (за новим стилем) ***1911 року***, а не 27 липня 1909 року.

Хай вже пробачать нас автори цієї чудової книги, та нам важко їх зрозуміти, чому вони вирішили святкувати ювілей саме 2009 року? Напевно, на це їх хтось підштовхнув. Місцева влада, безумовно, зацікавлена проголосити, що футбол у Полтаві з'явився раніше, ніж у Києві чи Харкові, та ще й успіхи "Ворскли" досить доречні для проголошення такого всенародного свята.

Але ж, пробачте, фахівці футболу ніколи не погодяться з фальсифікацією історії, бо вони довіряють тільки документам. А якщо ми помиляємось, то надаємо сторінки нашого клубу для спростування наших висновків, яке безумовно буде надруковане, якщо автори надішлють документальне підтвердження їхніх заяв. Досить вже гратися в словоблуддя. Вже не ті часи, коли з кинутих напризволяще владою футболістів робили героїв "матчу смерті". До речі, одесити не довели, що в їхньому місті народився футбол в Україні, бо й зараз не тільки не можуть навести приклад хоч одного матчу місцевої команди, який відбувся раніше 1894 року, а й документально підтвердити заснування саме 1878 року в місті британського клубу ОБАК, куди до початку нового століття навіть на поріг мешканців Одеси не допускали. Мабуть, це теж красива легенда.

Залізничник, армієць та металург

Перник — рідне місто Димитрова.

Продовження. Початок на 1 стор.

Судячи з усього, у Велізара непогано виходило грати в дорослому футболі. Звичайно, слід зважати на рівень, бо сам чемпіонат Болгарії нічим особливим не вирізняється, а нижчі ліги — тим паче. Найбільшим досягненням у рідному клубі для Димитрова був чвертьфінал кубка країни. До вищої ліги «Мінор» увійде вже без Велізара, який провів за свій перший клуб 28 матчів і, за різними даними, забив 5 або 6 голів.

На заміну Пеєву

Не знаю, чи під час відносно вдалих виступів у Кубку Болгарії, чи завдяки грі в чемпіонаті, але Димитров звернув на себе увагу більш серйозних клубів, ніж команда його рідного міста. Одним із них був столичний «Локомотив», який хоч тоді й животів у середині турнірної таблиці кілька сезонів поспіль, тим не менш вважався одним із лідерів болгарського футболу. Велізар підписав контракт влітку 2000 року. Того самого літа софійських «залізничників» покинув Георгій Пеєв, вирушивши в напрямку Києва, де він провів шість успішних років за «Динамо». Ці футболісти універсальні, але обидва вважаються фланговими півзахисниками. Отже, можна резонно припустити, що Димитрова брали саме як заміну Пеєву.

Ось так 21-річний Велізар потрапив до столиці. Але нічого путнього з цього не вийшло. Статистика каже сама за себе — Димитров за весь сезон з'явився на полі всього двічі! Не дивно, що після цього провалу «Локомотив» не дуже й жадав залишити в себе молодого футболіста. Навряд чи й сам Велізар горів бажанням захищати кольори «залізничників», сидячи на лаві запасних. Тож трансферу до скромного «Марека» були раді, мабуть, усі.

У цілому клуб із міста Дупниця переживав тоді дуже непогані часи. Команда нарешті на декілька сезонів затрималась в еліті й навіть надала можливість Димитрову дебютувати в єврокубках. Хоча матчі нині «покійного» Кубка Інтертото важко віднести до европейского турніру, але все-таки єврокубковий досвід був успішно отриманий. Успішно, бо «Марек» на чолі з Димитровим пройшов три етапи кубка, але хорватський «Славен Белупо» не помітив болгар — 6:1 за сумою двох матчів. Щодо Велізара, то тоді якраз розпочинався його зірковий час, і рік у Дупниці можна сміливо назвати переломним моментом у його кар'єрі.

Виступаючи, як правило, на позиції атакувального крайнього півзахисника, Димитров 14 (!) разів засмучував голкіперів суперника. Як для хава — дуже багато. З Велізаром «Марек» ще раз виборов право почати сезон матчами Кубка Інтертото, але в наступному сезоні Димитров уже приміряв червону футболку софійського ЦСКА.

«Своя» команда

Мабуть, у кожного футболіста є «своя» команда, де він здатен грати довгий час, інколи навіть впродовж всієї кар'єри. Звісно, є унікуми на кшталт Ніколя Анелька чи Ромаріо, які змінюють по клубу за рік. Є їхні протилежності, які жодного разу не змінили клуб. Хоча б Мальдіні, Террі — ви їх усі добре знаєте. Але, все-таки, здебільшого у футболістів є клуб, в якому вони проводять найбільший та найкращий етап своєї кар'єри, там, де досягають свого піку. Таким клубом для Димитрова й став софійський ЦСКА.

Болгарські «армійці» усю новітню історію тільки й роблять, що сперечаються за звання чемпіона з іншим місцевим грандом — «Левськи». І якщо за чемпіонствами у обох команд відносна рівність, то в Європі перевага на боці «левів», які навіть зазирнули в груповий етап Ліги чемпіонів. ЦСКА таких єврокубкових успіхів у новітній історії не добивався, але в Болгарії домінував, вигравши за період з 2003 по 2008 три чемпіонства.

Ось у такий клуб перейшов Димитров. Паралельно, у листопаді 2002 року, Велізару випала честь приміряти зелено-білу футболку національної команди. Запросив його туди легендарний Христо Стоїчков, який тільки-но прийшов до містка збірної. Кар'єра Димитрова стрімко полетіла вгору — тепер він основний гравець ЦСКА. Більше того, за підсумками сезону Велізара визнають найкращим гравцем усього чемпіонату, а ЦСКА здобуває титул чемпіона країни!

Проти Луїса Гарсії.

Тепер перед ним відкриваються нові перспективи — можливість потрапити на чемпіонат Європи і дебют у Лізі чемпіонів улітку 2003-го. ЦСКА стартував із другого кваліфікаційного раунду, Димитров і компанія їхали до Єревана на зустріч із місцевим флагманом, «П'юніком». З вірменами проблем не було, та й бути не могло. 2:0 — у гостях, 1:0 —удома. Велізар взяв участь в обох матчах. Інша справа, що пробитися до головного етапу турніру шансів було в Димитрова відверто небагато, бо в суперники випав турецький «Галатасарай». І тут вже «армійці» опинилися в ролі «П'юніка» зразка минулої стадії. Навіть гірше, бо турки забили по три м'ячі в кожному матчі. Ось так Димитров залишився без Ліги чемпіонів. Але це не позначилось на рішенні болгарських фахівців: Димитров — найкращий гравець країни в 2003 році!

Чорні сторінки історії

Вивалившись у Кубок УЄФА, ЦСКА був зведений жеребом із московським «Торпедо». І Димитрова можна сміливо назвати героєм цієї двоматчевої дуелі. Спершу він вивів уперед ЦСКА в домашній грі, але команда Семшова та Зирянова змогла відігратися. У Москві «армійцям» було вкрай важко — «Торпедо» всю гру вигравало, а за 25 хвилин до кінця Тодоров залишив ЦСКА у меншості. Але Димитров врятував команду, зрівнявши рахунок на 93-й хвилині. Те, що Велізар любить і вміє забивати на останніх хвилинах, ми з вами вже встигли не раз пересвідчитись у його матчах за «Металург». Здавалося, що психологічна перевага зараз буде на боці ЦСКА, але у серії пенальті точнішими були москвичі. Ось така прикра поразка.

23 август 2005 г. - Трети предварителен кръг за Шампионкса лига (2)

Ливърпул - ЦСКА 0:1

Съдия: Волфганг Щарк (Германия)

Стадион: "Анфийлд роуд" – 43 000 зрители

Състав на Ливърпул: 20. Скот Карсън, 3. Стив Финън, 4. Сами Хюпия (капитан), 6. Йон Арне Рийзе, 9. Джибрил Сисе (83' Понгол), 16. Дитмар Ханан, 17. Хосеми, 19. Фернандо Мориентес, 22. Мохамед Сисоко, 28. Стивън Уорнък (64' Зенден), 34. Дарън Потър (46' Гарсия)

Състав на ЦСКА: 1. Деян Максич, 2. Радослав Забавник, 29. Ибрахима Гай, 14. Валентин Илиев, 27. Тиаго Силва, 18. Мурад Хидиуед, 30. Йордан Тодоров, 8. Велизар Димитров, 23. Емил Гъргоров (капитан), 20. Йордан Юруков (72' Сакалиев), 11. Гийом Да Зади (85' Димитров)

Голмайстори: 0:1 Валентин Илиев (15)

Саме той матч проти «Лівера», який досі висить на головній сторінці офіційного сайту.

Чемпіонство також цього разу Димитрову не дісталося. Що цікаво, не виграв його і «Левські», бо тріумфував «Локомотив» з Пловдива. Влітку на Велізара чекав черговий виклик і, можливо, найголовніший турнір усього його життя — чемпіонат Європи в Португалії. Якщо перемоги та вдалі виступи на крупних турнірах записують в історію «золотими» літерами, то за такою логікою виступ Болгарії треба записувати чорними, дуже чорними літерами. Три гри, три поразки, включаючи 0:5 від шведів. Вклад Велізара у такий виступ не дуже великий: йому пощастило й він лише двічі з'явився з лави запасних — у матчах зі шведами та італійцями — і в повному обсязі не відчув на собі ганьбу поразок.

Але треба було відходити від розчарування — попереду був черговий чемпіонат Болгарії, і ЦСКА бажано було виграти «золото», яке минулого року їм не дісталось. На жаль, цей сезон для Велізара був невдалим. Травма вивела його з ладу на дві третини сезону — Димитров зіграв лише 10 матчів у чемпіонаті, а в збірній взагалі жодного разу не виходив у 2005 році. Граючи без Димитрова, ЦСКА повернув собі чемпіонське звання.

Вихід із «дупниці»

Незважаючи на втрачений минулий сезон, Велізар зберіг за собою місце в основі команди. До того ж, ЦСКА отримав можливість ще раз перевірити свої сили в Лізі чемпіонів. Щоправда, відвоювати законне місце в старті Велізару вдалося не відразу. У другому кваліфікаційному раунді «армійцям» випала албанська «Тирана», і в двох матчах він тільки одного разу вийшов на поле, та й то на заміну. А далі був «Ліверпуль». Ось так Фортуна при жеребкуванні повернулася до ЦСКА невідомо чим. Єдиний, хто справді знав, як правильно називається це місце, — Велізар

Презентація в ЦСКА.

В «сухому» матчі проти італійців.

Димитров. Місце називалося «дупниця». Причому повна. І знову ж, лише наш герой знав, як з цим боротися. Перший матч у Софії Димитров почав на лаві запасних, але просидів там недовго. За, в принципі, прогнозованого рахунку 0:2 на користь «мерсисайдців» Велізар замінив Христо Янева. І вже через десять хвилин Димитров відіграв один м'яч! І хоча в другому таймі Фернандо Мор'єнтес відновив статус-кво, але, погодьтеся, не кожен день забиваєш у Лізі чемпіонів у ворота Хосе Рейни. Другий матч увійшов до історії ЦСКА — на легендарному «Енфілд Роуд» «армійці» обіграли «Ліверпуль». Восьмий номер болгарів, який нас цікавить більше за інших, провів на полі весь матч, але відзначитись не зумів. До речі, протокол та фотогалерея цього матчу досі «висить» на головній сторінці офіційного сайту ЦСКА...

Але видатні перемоги, як виявилося, були попереду. Мабуть, той європейський сезон для Димитрова — найвдаліший за всю кар'єру. Щоб пройти в груповий раунд КУЄФА, ЦСКА мусив вибити леверкузенський «Байєр» Андрія Вороніна і екс-гравця «армійців», а нині форварда «Манчестер Юнайтед» Димитара Бербатова. В обох матчах Велізар виходив із перших хвилин, і в обох матчах ЦСКА несподівано легко переміг по 1:0. У чемпіонаті нічого особливого — боротьба із «Левськи». Димитров вийшов лише 18 разів у цьому сезоні й забив 7 голів. Але все-таки пріоритетним для ЦСКА був саме груповий турнір Кубка УЄФА, де першим суперником був грізний німецький «Гамбург». Димитров мав дві реальні нагоди відкрити рахунок у перші півгодини, але кіпер Штефан Вахтер двічі рятував гостей. Взагалі, Велізар тоді серйозно поводив свого опонента на фланзі Тімоті Атубу, що не допомогло ЦСКА, бо єдиний м'яч забив Рафаель ван дер Ваарт.

Програв ЦСКА й у наступному матчі. Димитров знову зіграв усі 90 хвилин, але явно не він винен у чотирьох пропущених голах від чехів. Перемога над норвезьким «Вікінгом» давала шанси на продовження боротьби — для цього треба було переграти французький «Монако». Але не склалося, хоча на 84-й хвилині Димитров потужним ударом вразив ворота Гійома Вармюза, до того часу ЦСКА вже пропустив двічі й, в цілому непогано виступивши, покинув єврокубки.

Можливо, після вдалих матчів Димитров і зацікавив своєю персоною когось із представників топ-чемпіонатів, але Велізар не змінив прописку влітку 2006-го. Змінить він її лише влітку 2008-го, коли в офіс ЦСКА надійде пропозиція від донецького «Металурга». Наостанок Димитров ще раз виграв чемпіонат Болгарії, ставши триразовим чемпіоном країни. Підбиваючи підсумок виступів Велізара за «армійців», слід зазначити, що в червоно-білій футболці він провів 103 гри, забив 30 голів і став дійсно знаковою фігурою для ЦСКА XXI сторіччя.

Рідна ненька Україна

«Димитров досвідчений гравець, один із найкращих у чемпіонаті Болгарії. Він підсилить нашу атакуючу міць», — так висловився про новачка спортивний директор «Металурга» Вардан Ісраелян. Велізар підписав контракт за схемою 2+1, ЦСКА отримав 500 тисяч євро, які врятували їх від фінансової скрути, а зарплата Димитрова складала 300 тисяч євро на рік. На презентації новачок отримав 18-й номер. У Донецьку його зустрічав співвітчизник — головний тренер «Металурга» Нікола Костов, який теж тільки починав роботу в Україні.

Після розминок у Німеччині та Нідерландах на зборах на Димитрова чекав дебют у футболці «Металурга». Костов у першому турі кинув новобранця в бій проти «Карпат». Велізар із перших матчів непогано зіграється з партнерами по півзахисту — Константінісом Макридісом та Рикардо Фернандешом. Команда сповідувала комбінаційний стиль гри, й до нього новачок відразу ж пристосувався, бо саме цей компонент є, мабуть, найсильнішим у арсеналі Димитрова. Феєричний старт донеччан, під час якого вони здобули шість перемог у шести матчах, став можливим саме завдяки впевненій грі півзахисту на чолі з болгарином. Форварди «Металурга» особливо голами не балували, тому більшість із них провели атакувальні хавбеки. Перервати переможну серію зуміло лише «Динамо», у Києві «Металург» у боротьбі поступився 0:1. Димитров, як і минулі п'ять матчів, відіграв у основі.

Найпопулярніший український футбольний сайт ***football.ua*** вніс трансфер Велізара в десятку найгучніших переходів літнього міжсезоння. Відмінне враження від своєї гри Димитров закріпив, принісши нічию «Металургу» в донецькому дербі. Велізар зрівняв рахунок на 89-й хвилині гри, й, думаю, цей гол став одним із найважливіших у його кар'єрі. У перерві між перемогами в чемпіонаті Димитров з збірну помірявся силами з діючими чемпіонами світу. Вийшло непогано, болгари відкатали нулівку, а Димитров, судячи з відгуків, зіграв досить нéпогано, як і вся команда. Інша справа, що проти Грузії Велізар не зіграв на достатньому рівні, а збірна й взагалі не виграла, таким чином поставивши під великий сумнів свій вихід у фінальну частину Чемпіонату світу. Якщо дива не станеться, то провальний Євро-2004, скоріше за все, так і залишиться єдиним справді великим турніром, у якому Димитров брав участь.

Поступово справи в «Металурга» погіршувались. Команда потроху спускалася вниз турнірної таблиці. Але Велізар продовжував бути твердим гравцем основи. Вже в другому колі він знову приніс клубу очки на останніх хвилинах, забивши переможний м'яч ФК «Львів». Наприкінці матчу донеччани вже зовсім «здулися», і не їхня заслуга в тому, що вже в червні команда стартувала в новоствореній Лізі Європи. Хоча в Димитрова був свій локальний успіх у другій половині сезону — він не втратив місце у складі, незважаючи на прибуття відомого білоруса Володимира Коритька.

У перших трьох матчах ЛЄ проти «МТЗ-Ріпо» та домашній проти «Інтерблока» Димитров не мав можливості зіграти — травма. А в гостьовому матчі в Словенії вийшов на заміну й відзначився забитим з пенальті голом — Велізар зробив рахунок 3:0 і 5:0 за сумою двох матчів. Матчі з «Аустрією», певно, ще ніхто не забув. Але не можу не відзначити, що вже у черговий раз Димитров забив на останніх, можна сказати, секундах. Прикро, що у матчі-відповіді австрійці зробили те саме, а наш герой був вилучений з поля.

Зараз Димитрову 30 років. За контрактом йому ще залишився цей сезон у «Металурзі» і, можливо, ще наступний. На цей момент Велізар вже побував у ролі „залізничника" («Локомотив» Софія), армійця (ЦСКА Софія) та „металурга" («Металург» Донецьк). Хто знає, чи знадобиться йому освоювати ще одну «професію».

Гліб КОРНІЄНКО.

Новини

РАНЬЄРІ ЗМІНИВ СПАЛЛЕТТІ

Після невдалого старту в чемпіонаті Італії Лучано Спаллетті вирішив залишити посаду головного тренера «Роми». Замість нього столичний клуб очолить Клаудіо Раньєрі, який погодився підписати з римлянами дворічний контракт.

«Рома» зазнала поразок в обох іграх серії «А»: спочатку з рахунком 2:3 в гостях римляни поступилися «Дженоа», а потім на домашній арені визнали перевагу «Ювентуса» — 1:3. Цей недільний матч виявився останньою краплею терпіння самого Спаллетті, який оголосив про кінець чотирирічної співпраці з римським клубом. Італійський фахівець встав біля керма «Роми» в сезоні 2005/06, а вже наступного року привів „жовто-червоних" до другого місця в національній першості й до перемоги в Кубку Італії. При цьому за підсумками 2006 року Спаллетті був визнаний найкращим тренером серії «А». У кампанії 2006/07 „джаллороссі" під його керівництвом завоювали Суперкубок Італії.

У минулому сезоні «Рома» посіла шосте місце, отримавши право зіграти в третьому відбірковому раунді Ліги Європи. Після перемоги над «Гентом» італійці не зуміли обіграти скромний «Кошице» (3:3), проте в повторному поєдинку розгромили суперника (7:1) і вийшли в груповий етап турніру. Після жеребкування Ліги Європи «Рома» потрапила в групу «Е» разом із софійським ЦСКА, «Фулхемом» і «Базелем».

ДИСКВАЛІФІКАЦІЯ ЗА СИМУЛЯЦІЮ

У вівторок Контрольно-дисциплінарна інстанція УЄФА прийняла безпрецедентне рішення стосовно нападника лондонського «Арсеналу» Едуардо да Силви, дискваліфікувавши його на два матчі Ліги чемпіонів за спробу „навмисно ввести в оману арбітра".

Нагадаємо, що в повторній зустрічі раунду плей-офф кваліфікації Ліги чемпіонів проти шотландського «Селтика» хорватський форвард „канонірів" заробив пенальті на 26-й хвилині. Як виявилось, здобути право на 11-метровий удар для своєї команди Едуардо вдалося за допомогою симуляції, яку арбітрові поєдинку не вдалося розпізнати.

Пізніше, діючи в дусі оголошеної УЄФА боротьби проти проявів «нечесної гри», Контрольно-дисциплінарна інстанція розглянула цей епізод і винесла зазначений вердикт гравцю. Тепер лондонський «Арсенал» або ж сам футболіст мають можливість упродовж трьох днів опротестувати це рішення у відповідних апеляційних органах.

ДИМИТРОВ ЗВІЛЬНЕНИЙ З «АМКАРА»

Болгарський фахівець Димитар Димитров звільнений з посади головного тренера пермського «Амкара» в зв'язку з незадовільними результатами команди.

Димитров очолив «Амкар» в січні 2009 року. Під його керівництвом команда провела 24 зустрічі, здобувши сім перемог, шість разів зігравши внічию й зазнавши 11 поразок, зокрема в останніх чотирьох матчах чемпіонату Росії. У турнірній таблиці клуб розташовується на 13-й позиції — за одне очко від зони вильоту. Крім того, команда не зуміла подолати бар'єр раунду плей-офф Ліги Європи, поступившись «Фулхему».

РЕЙТИНГ ФІФА

1. Бразилія	1604	0	-38
2. Іспанія	1588	0	-2
3. Голландія	1376	0	-3
4. Італія	1186	1	5
4. Німеччина	1186	0	-9
6. Росія	1129	0	-32
7. Англія	1127	0	-8
8. Аргентина	1113	0	33
9. Хорватія	1101	1	70
10. Франція	1040	-1	-19
11. США	974	1	-17
12. Греція	971	-1	-30
13. Сербія	916	1	-9
14. Австралія	907	2	11
15. Швейцарія	898	-2	-32
16. Данія	892	-1	-17
17. Португалія	880	0	-1
18. Чехія	870	4	20
19. Болгарія	860	4	21
20. Кот д'Івуар	852	-2	-22
21. Чилі	846	5	29
22. Ізраїль	844	3	22
23. Парагвай	842	-3	-14
24. Мексика	835	6	36
25. Україна	**829**	**-6**	**-40**
26. Румунія	827	1	13
27. Туреччина	826	1	17
28. Уругвай	820	-7	-31
29. Камерун	819	0	16
30. Шотландія	804	-6	-33
31. Північна Ірландія	795	1	11
32. Єгипет	786	1	7
32. Гана	786	3	14
34. Нігерія	773	0	0
35. Габон	759	-4	-30
36. Еквадор	749	0	-19
36. Польща	749	4	43
38. Ірландія	743	-1	-15
39. Коста-Рика	735	-1	-7
40. Японія	734	-1	5
41. Швеція	723	0	21
42. Гондурас	712	4	48
43. Норвегія	709	7	103
44. Алжир	707	3	46
45. Словаччина	687	-3	0
46. Боснія і Герцеговина	682	-2	2
47. Угорщина	669	-4	-12
48. Колумбія	657	-3	-11
49. Корея	641	-1	15
50. Туніс	614	-1	0
51. Венесуела	604	3	21
52. Буркіна-Фасо	602	-1	4
53. Малі	593	5	42
54. Словенія	576	6	37
55. Гвінея	574	2	12
56. Македонія	570	-3	-19
57. Марокко	560	-2	-10
58. Латвія	555	-2	-8
59. Болівія	547	4	25
60. Іран	541	1	7
61. Фінляндія	535	-9	-58
62. Литва	531	-3	-14
63. Тринідад і Тобаго	517	7	39
64. Бахрейн	506	1	4
65. Саудівська Аравія	505	-1	-15
66. Канада	504	0	6
67. Уельс	481	0	-13
68. Бельгія	479	-6	-54
69. Ямайка	477	0	-12
70. Австрія	473	-2	-20
71. Того	454	0	-14
72. Уганда	448	3	7
73. ПАР	445	-1	-4
74. Оман	432	6	21
75. Панама	431	3	14
76. Кіпр	429	-3	-16
77. Білорусь	420	-3	-24
78. Бенін	413	5	13
79. Конго	412	10	34
80. Сенегал	410	4	11
81. Замбія	409	-4	-16
82. Лівія	407	-7	-34
83. Катар	400	2	3
84. Мозамбік	399	-2	-3
85. Сальвадор	398	-4	-10
85. Узбекистан	398	-6	-14
87. Куба	393	1	10
88. Молдова	390	-1	1
89. Чорногорія	380	7	41
90. КНДР	379	-4	-17
91. Перу	363	-2	-15
92. Ангола	361	10	29
93. Албанія	360	1	13
94. Танзанія	358	-1	8
95. Сирія	350	0	7
96. Судан	345	-5	-22
96. Ісландія	345	-4	-13
98. Ірак	340	2	6
99. Гамбія	337	-1	0
100. Нова Зеландія	336	-1	0
101. Намібія	331	2	5
102. Фіджі	330	-1	-3
103. Барбадос	325	3	5
104. Кенія	317	1	-8
105. Малаві	312	3	0
106. Антигуа і Барбуда	311	2	-1
107. Китай	307	1	-5
108. Гренада	305	5	0
109. Гаїті	304	6	9
110. Кувейт	299	6	7
111. Гватемала	297	-4	-19
112. Домініка	296	-9	-30
112. Кабо-Верде	296	2	6
114. Естонія	287	-2	-21
115. Таїланд	286	3	[illegible]
116. Люксембург	282	3	-23
117. Руанда	279	6	-9
118. ДР Конго	273	-12	-66
119. Суринам	273	[illegible]	[illegible]
120. Зімбабве	259	[illegible]	[illegible]
121. Сьєрра-Леоне	241	4	0
122. Гаяна	240	-1	-29
123. ОАЕ	236	[illegible]	[illegible]
124. Чад	233	2	0
125. Вірменія	231	[illegible]	[illegible]
125. Бурунді	231	[illegible]	[illegible]
127. Сингапур	223	[illegible]	[illegible]
128. Гонконг	221	[illegible]	[illegible]
129. Йорданія	219	-7	-26
129. Екваторіальна Гвінея	219	[illegible]	[illegible]
131. Мадагаскар	208	[illegible]	[illegible]
132. Ботсвана	202	-1	-5
133. Індонезія	201	[illegible]	-15
134. Нова Каледонія	199	4	31
135. Нігер	190	[illegible]	[illegible]
136. Казахстан	187	6	-27
136. Ефіопія	187	[illegible]	[illegible]
138. Вануату	181	[illegible]	[illegible]
139. Азербайджан	173	[illegible]	[illegible]
140. Мальта	166	[illegible]	[illegible]
141. Нікарагуа	165	-2	0
142. Ємен	163	-1	4
143. Киргизстан	161	17	59
143. Ліберія	161	-3	0
145. М'янма	150	2	11
146. В'єтнам	149	-2	0
147. Туркменистан	146	-2	4
148. Сент-Вінсент і Гренадіни	139	2	6
149. Індія	138	[illegible]	[illegible]
150. Ліван	132	[illegible]	[illegible]
151. Ліхтенштейн	128	[illegible]	[illegible]
152. Малайзія	123	[illegible]	[illegible]
152. Сент-Кітс і Невіс	123	[illegible]	-12
154. Бермуди	119	[illegible]	[illegible]
155. Мальдіви	118	[illegible]	[illegible]
156. Свазіленд	116	[illegible]	[illegible]
157. Еритрея	111	[illegible]	[illegible]
158. Філіппіни	108	[illegible]	[illegible]
159. Шрі-Ланка	105	[illegible]	[illegible]
160. Лесото	102	[illegible]	[illegible]
161. Мавританія	[illegible]	[illegible]	[illegible]
162. Соломонові острови	[illegible]	[illegible]	[illegible]
163. Фарери	[illegible]	[illegible]	[illegible]
164. Голландські Антили	[illegible]	[illegible]	[illegible]
165. Пуерто-Ріко	[illegible]	[illegible]	[illegible]
166. Тайвань	[illegible]	[illegible]	[illegible]
167. Бангладеш	[illegible]	[illegible]	[illegible]
168. Пакистан	84	-1	-1
169. Сомалі	[illegible]	[illegible]	[illegible]
170. Лаос	[illegible]	[illegible]	[illegible]
171. Камбоджа	[illegible]	[illegible]	[illegible]
172. Таджикистан	65	-17	-51
173. Палестина	[illegible]	[illegible]	[illegible]
174. Монголія	[illegible]	[illegible]	[illegible]
175. Непал	[illegible]	[illegible]	[illegible]
176. Беліз	[illegible]	[illegible]	[illegible]
177. Багами	[illegible]	[illegible]	[illegible]
178. Сейшели	[illegible]	[illegible]	[illegible]
179. Теркс і Кейкос	[illegible]	[illegible]	[illegible]
180. Бруней	[illegible]	[illegible]	[illegible]
181. Афганістан	[illegible]	[illegible]	[illegible]
182. Маврикій	[illegible]	[illegible]	[illegible]
183. Домініканська республіка	[illegible]	[illegible]	[illegible]
184. Самоа	[illegible]	[illegible]	[illegible]
184. Гвінея-Бісау	[illegible]	[illegible]	[illegible]
186. Гуам	[illegible]	[illegible]	[illegible]
186. Острови Кука	[illegible]	[illegible]	[illegible]
188. Джибуті	[illegible]	[illegible]	[illegible]
189. [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
189. [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
191. [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
191. Британські Віргінські острови	[illegible]	[illegible]	[illegible]
193. Макао	[illegible]	[illegible]	[illegible]
193. Тонга	[illegible]	[illegible]	[illegible]
195. Андорра	[illegible]	[illegible]	[illegible]
195. Бутан	[illegible]	[illegible]	[illegible]
197. Коморські острови	[illegible]	[illegible]	[illegible]
198. Кірибаті	[illegible]	[illegible]	[illegible]
199. Аруба	[illegible]	[illegible]	[illegible]
200. Тимор-Лесте	[illegible]	[illegible]	[illegible]
200. Віргінські острови США	[illegible]	[illegible]	[illegible]
202. ЦАР	[illegible]	[illegible]	[illegible]
203. Сан-Марино	[illegible]	[illegible]	[illegible]
203. Монтсеррат	[illegible]	[illegible]	[illegible]
203. Американське Самоа	[illegible]	[illegible]	[illegible]
203. Папуа Нова Гвінея	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Ветеранський рух

ЗНАМ'ЯНСЬКОМУ «ЛОКОМОТИВУ» — 85!

Валерія Леня нагороджує голова Кіровоградської ОФФ Віктор Безсмертний.

Минулої неділі на міському стадіоні Знам'янської ДЮСШ відбулося велике спортивне свято з нагоди 85-річчя створення футбольної команди міста залізничників — Знам'янки. Його організаторами виступили міська рада (до речі, міський голова Віктор Крюков — почесний президент нинішнього ФК «Знам'янка», правонаступника з 2003 року колишнього відомого на весь Радянський Союз аматорського ФК «Локомотив»), відділ у справах сім'ї, молоді та спорту міськради (начальник Світлана Бабаєва), міська федерація футболу (яку очолює один із найдосвідченіших фахівців футболу Кіровоградщини Валерій Лень, котрого на святі вітали зі своєрідним ювілеєм — 20-річчям на посаді головного тренера команди «Локомотив» та ФК «Знам'янки»).

Заступник міського голови Олександр Ярник на початку урочистостей поздоровив жителів міста, численних уболівальників футболу, гостей свята та команди — учасника турніру пам'яті начальника знам'янського відділку Одеської залізниці Віктора Миколайовича Мерзликіна (в 1992—1997 роках) з 85-річчям однієї з найстаріших аматорських команд України. В архівах міста та газетах 1924 року вдалося знайти імена футболістів, які увійшли до складу першої команди локомотивного депо. Це Микола Розмаїнський (перший капітан і тренер в 1924—1930 роках), Михайло Вербицький, Дмитро Мельников, Олександр Мельников, Микола Ханенко, Михайло Качанов, Іван Мамрідов, Георгій Досичев, Микола Павлюченко. Останній, до речі, був другим наставником «Локомотива» — в 1930—1941 роках. До війни знам'янський колектив вважався одним із найсильніших не тільки в регіоні, а й на всій Одеській залізниці.

...Відгриміли бої Великої Вітчизняної війни й, незважаючи на важкі повоєнні відбудовні роки, активізувалося футбольне життя в Знам'янці. У 1944 році відновилася команда «Локомотив», і під керівництвом граючого тренера Федора Лифаря розпочалися регулярні заняття улюбленою грою. До першого повоєнного складу колективу входили брати Солодуненки, брати Самброси, Борщик, Макаренко, Лифар, Гордієнко, Лісовий, Байда, Лівертовський, Забугін... На превеликий жаль, ніхто з них не дожив до сьогоднішнього дня. Та в пам'яті наступних поколінь ветеранів «Локомотива» та жителів Знам'янки залишаться їхні вагомі досягнення далекого 1947 року — срібні медалі чемпіонату Одеської залізниці, а через два роки — третє місце в зональній групі першості України серед команд колективів фізкультури.

У наступні роки тренерами «Локомотива» працювали: Микола Легкодух (1949—1956 рр.), Володимир Борщик (1957—1958 рр.), Дмитро Федоров (1959—1961 рр.), Борис Муравський (1962—1966 рр.), Анатолій Третьяков (1967 рік), Валерій Нечаєв (1968 рік), Олександр Ярчук (1969—1972 рр.), Юхим Сприкут (1973—1974 рр.), Валентин Демченко та Юрій Сапожников (1975—1977 рр.), Анатолій Овчаренко (1978—1982 рр.), Віктор Чичерков (1983—1986 рр.), Олександр Гришин (1987—1988 рр.) і останні 20 років — Валерій Лень, якому в 1992—1997 роках кваліфіковано допомагав Олексій Шмалько, а в 2006—2008 роках — Володимир Дубровський.

Якщо ж узагальнити всі досягнення команди «Локомотив», то вона завойовувала бронзові медалі першості СРСР серед залізничників (1981 рік, м. Мінеральні Води), двічі вигравала звання чемпіона України (1970 і 1979 роки), 1953 і 1983 рр. — срібні медалі, а в 1954 і 1982 рр. — бронзові серед залізничників, дев'ять разів здобувала звання чемпіона та стільки ж разів — призера Одеської та Одесько-Кишинівської залізниці. У сезоні 1996/1997 рр. «Локомотив» вдруге посів третє місце в груповому турнірі першості України серед аматорів.

«Локомотив» усіх поколінь.

Якщо ж брати змагання обласного рівня, то тут «Локомотив» (а з 2003 року — ФК «Знам'янка») — незмінний лідер. Із 1956 року він 7 разів виборював звання найсильнішого, 6 разів — срібла та 5 разів — бронзові медалі в чемпіонатах Кіровоградщини, є п'ятиразовим володарем Кубка області, тризовим чемпіоном області з футзалу...

Грамотами міськради та пам'ятною медаллю на честь 85-річчя створення футбольної команди міста Знам'янки були нагороджені нинішній головний тренер Валерій Лень, колишній керманич Анатолій Третьяков, голова профспілки локомотивного депо Володимир Хохлов. Голова Федерації футболу Кіровоградської області Віктор Безсмертний вручив Дипломом Асоціації аматорського футболу України за досягнуті успіхи та в зв'язку з ювілеєм ФК «Знам'янка», Почесну грамоту та пам'ятну медаль «За заслуги» від обласної федерації футболу В.О. Леню. Автор цих рядків, як представник від керівництва першолігового ФК «Зірка», зачитав і вручив вітальні адреси та пам'ятні призи ФК «Знам'янка» та В.О. Леню.

Великій групі колишніх працівників, тренерів та гравців ФК «Локомотив» були вручені іменні пам'ятні медалі, зокрема президенту клубу Івану Мельникову (в 1992—1997 рр.), голові теркому профспілки залізничників Олександру Бондаренку. За спонсорську допомогу й підтримку в розбудові клубу нагороди отримали гендиректор ТОВ «Геоїд» Сергій Кліпатський, начальник Знам'янської тепломережі Олександр Макаров, голова профспілки ЛВЧ-3 Сергій Онищенко, директор міського комунального підприємства Олександр Сметанко, приватні підприємці Віталій Щуров, Сергій Постика, Олександр Білієнко, Олена Плохотникова, Володимир Лимаренко, Володимир Желудченко, Василь Матвієнко, Ігор Матвеєв.

Багато теплих слів пролунало на адресу Валерія Олексійовича Леня, який ось вже 20 років перебуває на посаді головного тренера ФК «Знам'янка» (до 2002 року — ФК «Локомотив»). 18 років (із 1973 по 1991 роки) він грав за аматорську футбольну команду знам'янського «Локомотива». У 1986 році закінчив факультет фізвиховання Кіровоградського держпедінституту. У складі «Локомотива» як гравець сім разів злобував звання чемпіона Одеської залізниці, двічі був чемпіоном України та бронзовим призером першості СРСР серед команд залізничників. Двічі в складі команди ставав чемпіоном Кіровоградської області. Тренерську діяльність розпочав у локомотивному депо станції Знам'янка, а в 1987 та 1988 роках ця команда двічі поспіль посідала перше місце в підгрупі з 10 команд другої групи чемпіонату області. А з 1989 року він стає головним наставником рідного колективу «Локомотив», і відразу команда двічі поспіль виграє чемпіонат Одеської залізниці розиграшів 1989 та 1990 років.

Надалі під керівництвом Леня «Локомотив» ще тричі виборював звання найсильнішого клубу на Кіровоградщині, п'ять разів — призера чемпіонату області, чотири — був володарем Кубка області, тричі — чемпіоном області з футзалу. Із 2002 року Валерій Олексійович працює тренером-викладачем у знам'янській ДЮСШ, виховав чимало здібної молоді, якій дав путівку у великий футбол (зокрема, Андрій Добрянський успішно виступав за «Зірку-НІБАС» (Кіровоград), «Поліграфтехніку» (Олександрія), «Ниву» (Вінниця), «Закарпаття» (Ужгород), «Зорю» (Луганськ), став чемпіоном Угорщини.

Драматичними виявилися матчі турніру пам'яті начальника Знам'янського відділку Одеської залізниці Віктора Мерзликіна, який любив футбол, підтримував «Локомотив», був на всіх відбіркових поєдинках рідної команди. У першому півфіналі ФК «Локомотив» лише в серії пенальті — 4:5 (основний час — 0:0) поступився ФК «Авангард» (Світловодськ), а в другому відборі ветерани ФК «Зірка» (Кіровоград) здолали опір молодіжної збірної Знам'янки — 3:1. У фіналі «Зірка» — «Авангард» основний час — 1:1, а в серії пенальті точнішими були світловодці — 1:4 (тренер Сергій Лисицький). У матчі за третє місце ФК «Локомотив» переміг молодіжну збірну міста з рахунком 2:1. Гравці переможця та призерів турніру отримали в нагороду медалі відповідних ступенів, а вболівальники футболу — насолоду від гри «Локомотива»... Естафета поколінь не вмирає, живе...

Василь ПЕРЕВЕРЗЄВ.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру О. В. ОЗІРНИЙ
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025128.
Індекс 60994.

